

РЕШЕНИЕ

№ 13451

гр. София, 31.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5562** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „МегаИнвест - Холд“ ЕООД, срещу предписание по т.5 от Протокол № ПР2408212 от 21.03.2024г. на инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – Б., с което на дружеството като работодател е вменено да изпълни задължението си и да уведоми писмено всеки работник или служител за размера на платения годишен отпуск, който има право да ползва през календарната година, вкл. отложен или неизползван от предходни календарни години, съгласно чл. 37а от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Срок за изпълнение - 05.04.2024г.

Жалбоподателят посочва, че е уведомил всички работници и служители за размера на платения годишен отпуск, който имат право да ползват през календарната година, само че тези уведомления не се съхраняват в трудовите им досиета, а отделно. Пълномощникът на дружеството е дал обяснение, че уведомленията се съхраняват отделно, но тъй като не са изискани изрично с призовката, е направил искане да му се даде възможност да ги представи. Административният орган не ги е изискал и по този начин не е дал възможност на жалбоподателя да се защити. Поради това не е налице неизпълнение на задължението по чл. 37а от НРВПО, а евентуално нарушение на чл. 128б, ал.2 от КТ. Освен това в акта не е посочено за коя календарна година става въпрос. Предвид горното се иска от съда да отмени процесното предписание. Ответникът - дирекция „Инспекция по труда“ – Б., редовно уведомена, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като обсъди доводите в последната и прецени събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа страна:

Производството е започнало с проверка на място от инспектори при ДИТ – Б., при която с призовка са изискани трудовите досиета на работниците/служителите в обекти – паркинги в [населено място] и [населено място], платежна ведомост и график за работа за период от м.март 2023г. до момента, Правилник за вътрешен трудов ред, Вътрешни правила за работна заплата, договор със Служба по трудова медицина, книги за инструктаж, протоколи от извършени ел.измервания, вътрешно-фирмени документи по ЗБУТ и КТ, оценка на риска и програма за ограничаването му, трудови досиета на работниците с прекратени правоотношения през февруари 2024г., ведно с трудов договор, длъжностна характеристика, заповед за прекратяване, молби и заповеди за отпуск и др. На 28.02.2024г. представител на дружеството се е явил в ДИТ, като е представил документите, с които е разполагал. Тъй като в трудовите досиета на работниците не са открити уведомления за всеки работник/служител за размера на платения годишен отпуск, който има право да ползва през календарната година, вкл. отложен или неизползван от предходни календарни години, съгласно чл. 37а от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, на 21.03.2024г. е издадено процесното предписание. Същото е съобщено на представител на жалбоподателя на 29.03.2024г. Жалбата срещу него е подадена на 12.04.2023г. С писмо от 09.04.2024г. управителят на дружеството е уведомил ДИТ Б., че предписанието е изпълнено. С писмо от 12.04.2024г. е изпратил уведомление за размера на платения годишен отпуск към 15.01.2024г. до Д. И. Т., В. К. Т., В. И. Т., И. К. Я., Ж. В. А., Е. С. С., С. А., Л. Д. Я., И. Н. П., Д. В. К., Н. К. И., М. М. К., Й. А. С., А. Ж. Д., И. Й. И., Е. Б. Н., С. М., А. П. С., С. А. Д., Й. В. И.. Видно от заповед № 18 от 01.04.2024г. на управителя на дружеството, считано от 01.04.2024г. горепосочените лица са с място на работа площадки за отдих на АМС. – Д. 1 и 2, и Струмяни 1 и 2.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита от правна страна следното: Жалбата е допустима, като подадена против акт, който подлежи на оспорване, от неговия адресат, и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Процесното постановление е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл.404, ал.1, т.1 КТ, в рамките на предоставените му правомощия. С разпоредбата на чл. 399 КТ контролът за спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". Съгласно чл.20, ал.1, т.1 от Устройствения правилник на ИАГИТ, дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", които осъществяват дейността си, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности. Съгласно чл. 21, ал.1, 2 и 4 от Устройствения правилник: инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ и подзаконовите актове по прилагането му, включително тези по спазване на Наредбата за работното време, почивките и отпуските (НРВПО); правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор и юрисконсулт, както и ръководителите на административни звена в специализираната администрация; служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Актът е издаден в законоустановената писмена

форма (с реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК във връзка с чл.405 във връзка с чл.404, ал.1 от КТ), като са посочени мотиви – правните и фактическите основания за издаване на постановлението. Формата на акта е писмена, като в същия са инкорпорирани както законово предписаните реквизити, така и са отразени пълните мотиви за издаването му. Неоснователни са възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на акта, доколкото жалбоподателят има възможност в настоящото производство да изложи всичките си възражения срещу него.

Съгласно чл. 37а от НРВПО в началото на всяка календарна година, но в срок не по-късно от 31 януари, работодателят е длъжен да уведоми писмено всеки работник или служител за размера на платения годишен отпуск, който има право да ползва през календарната година, включително отложен или неизползван от предходни календарни години. Неоснователно е възражението, че предписанието не съдържа изрично посочване на календарната година, защото същата произтича от посочената норма. След като проверката се извършва през 2024г., която календарна година не е изтекла, то именно към 31.01. на тази година следва да е изпълнено горесцитираното задължение.

Въпреки указаната от съда доказателствена тежест, жалбоподателят не е представил доказателства за твърдението си в жалбата, че пълномощникът му е дал обяснение в административното производство, че уведомленията са налични, но не се намират в трудовите досиета, а отделно, както и че е поискал да му се предостави възможност да ги представи. Действително същите не са изискани изрично с призовката от 23.02.2024г., доколкото като част от документите, свързани със съществуването на трудовото правоотношение съгласно чл. 128б, ал.2 от КТ, следва да се съдържат в трудовото досие. Трудовите досиета са представени от отговорника за обектите и по мейл, като няма доказателства представител на дружеството да е поискал допълнителна възможност да представи посочените уведомления. На следващо място за съществуването им ответникът е уведомен официално след издаване на процесното предписание с писмо на управителя на дружеството от 12.04.2024г. Самите уведомления, макар и формално да носят дата 15.01.2024г., не са входирани в регистър на документите в дружеството, воден по реда на тяхното постъпване. Поради това датата им не е достоверна и може да бъде поставена във всеки един момент за нуждите на съдебното производство. Уведомленията представляват частни документи и не попадат в нито една от хипотезите по чл. 181, ал. 1 от ГПК. Съгласно чл. 181, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа. Поради това представените от жалбоподателя уведомления след издаване на процесното предписание не опровергават констатациите на органа по един безспорен начин, тъй като са липсвали към момента на издаването му с протокола за проверката. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 5355 ОТ 10.04.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 12640/2018 Г., VI ОТД. НА ВАС. Не на последно място, жалбоподателят не е изпълнил разпореждането на съда да представи списък на работниците и служителите в обектите на проверка към датата на издаване на предписанието. Поради това съдът приема, че такъв списък се съдържа в заповед № 18 от 01.04.2024г.

В нея обаче фигурират две лица – Л. И. и Ю. Р., за които не са представени уведомления. Следователно за тях съдът констатира неизпълнение на задължението по чл. 37а от НРВПО и към момента.

Поради гореизложеното и при липсата на други установени служебно по реда на чл.168, ал.1 вр.чл.146 от АПК основания за незаконосъобразност на обжалвания акт, съдът намери жалбата за неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МегаИнвест - Холд“ ЕООД срещу предписание по т.5 от Протокол № ПР2408212 от 21.03.2024г. на инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – Б..

ОСЪЖДА „МегаИнвест - Холд“ ЕООД да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ – Б. сумата от 150лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: